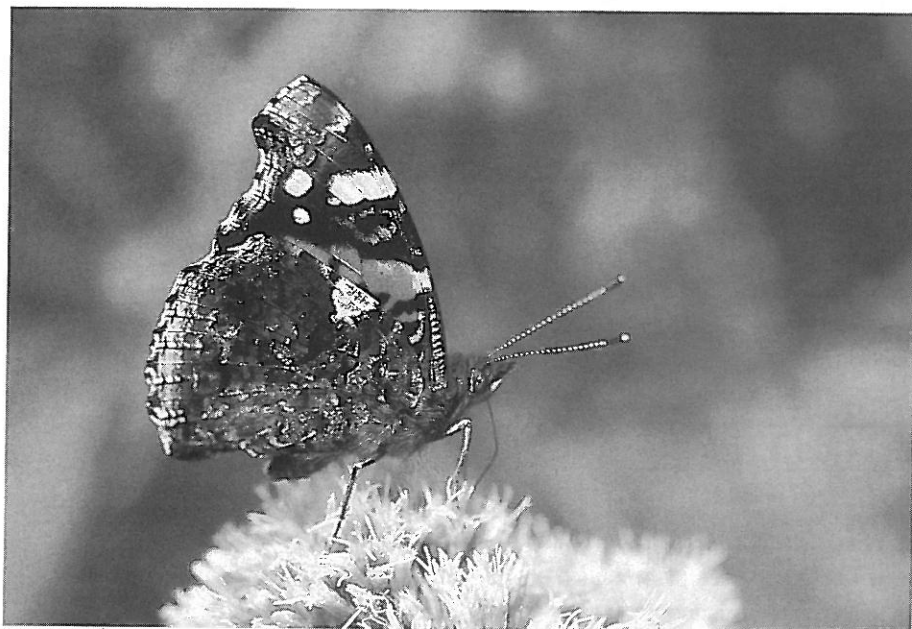

Vlinderportret

door

Hans Smeenk

De Atalanta

Veel vlinders hebben iets met de Griekse mythologie: de Apollovlinder, het Icarusblauwtje en ook de Atalanta. Atalanta was de beeldschone en snelle koningsdochter van het Griekse eiland Scyrus. Diepzwart haar, rode wangen en hemelsblauwe ogen. Als straf voor het schenden van een belofte werd zij door de godin van de schoonheid veranderd in een zwartgedoornde rups en verbannen naar het brandnetelbos. Haar ontroostbare geliefde Hippomenes bleef maandenlang vergeefs naar haar zoeken tot op een dag een prachtige vlinder -- diep zwart, rood en blauw -- plots zijn lippen beroerde: Atalanta!

En hij smeekte de godin ook hem in zo'n vlinder te doen veranderen waarna ze samen het luchtruim kozen.

Wetenschappelijk gezien doen we niets met zo'n mythe. Wetenschappelijk gezien is de Atalanta een trekvlinder die ons, net als de Distelvlinder, elk voorjaar weer opnieuw moet bereiken. Ze legt haar eieren op de brandnetel zodat in zomer en nazomer een talrijker generatie vliegt op Koninginnekruid, Buddleja en rottend fruit. Vol-

gens de laatste gegevens van die wetenschap trekt een deel van die nazomervlinders weg naar het zuiden...

Maar toch..., als in mei Atalanta opeens weer is verschenen in hetzelfde beschutte hoekje van mijn tuin, zet ik de wetenschap even opzij en begroet ik Atalanta als een vriendin, die ik lange tijd was kwijtgeraakt maar die nu speciaal voor mij is teruggekomen!

